

Šolska letina.

Letno poročilo I. mestne peterorazredne deške ljudske šole v Ljubljani koncem šolskega leta 1883/4. kaže v vsakdanji šoli 457 učencev, mej katerimi je bilo 431 Slovencev, 6 Hrvatov, 1 Srb, 31 Nemcev, 2 Laha. V šolo je hodilo 411 učencev prav pridno, 36 pridno, 18 manj pridno in 8 zanikerno. Za višji bližnji razred (oddelek) je bilo sposobnih 335, nesposobnih 121. V pripravljavnico za obrtniško šolo je hodilo 130 rokodelčičev. Poučevali so en katehet in 6 učiteljev.

Letno poročilo II. mestne peterorazredne deške ljudske šole v Ljubljani koncem šolskega leta 1883/4. obsega na prvem mestu slavnostni govor, katerega je govoril ravnatelj g. Leopold Belar, potem podrobnosti iz šolske kronike, naposled statistiko te šole in razvrstitev učencev. Vseh učencev bilo je 759, mej njimi 726 Slovencev, 33 Nemcev, od katerih je 450 za bližnji višji razred sposobnih. Šolnine oproščenih bilo je 463, 145 plačevalo je vso, 151 pa samo pol šolnine. V pripravljavnici za obrtniško šolo bilo je 140 učencev, po narodnosti vsi Slovenci. Ekskurendno šolo na Mahu obiskovalo je 85 slovenskih učencev, mej katerimi jih je 49 za bližnji razred sposobnih. Jako pičlo je število učencev v III. oddelku te šole, namreč 9; jako močno pa so obiskovani deške ljudske šole razredi. Paralelni razredi 1 a, 1 b, 2 a, 2 b, 3 a, 3 b broji so vsi od 88 do 90 učencev, isto tako 4. razred z dvema oddelkoma 79 in 90 učencev.

(Dalje prih.)

D o p i s i.

S Prema. (Dalje in konec.) Šesta točka dnevnemu redu bila so poročila dotičnih dveh odborov o okrajnih učiteljskih bukvarnicah v Postojini in v Vipavi. Oba poročila bili ste ugodni in povoljni.

Postojinska okrajna učiteljska knjižnica imela je po zadnji (lanski) konferenciji 199 gld. 88 $\frac{1}{2}$ kr. dohodkov; 132 gld. 83 kr. stroškov in 67 gld. 35 $\frac{1}{2}$ kr. preostanka. V tem času pomnožila se je knjižnica za 116 knjig, katerih zdaj 543 vkup obsega in šteje. Poročevalec, gosp. Thuma, pritožuje se, da se je knjižnica zopet le prav malo uporabljevala, kar pa gotovo ljudskemu šolstvu na prid biti ne more.

Vipavska učiteljska knjižnica imela je pa 42 gld. 68 kr. dohodkov; 33 gld. 50 kr. stroškov in 9 gld. 18 kr. preostanka. Tudi ta knjižnica si je mej časom od lanske pa do letošnje učit. skupščine več koristnih knjig na novo omislila. Da bi se knjige iz knjižnice redno posojevale in vračevale, sklene konferencija soglasno po daljšem debatovanji, da vsaka stranka, katera si pri kaki imenovani okrajni učiteljski bukvarnici knjig izposodi, té po preteku treh mesecev zopet točno vrne; knjižnična odbora imata pa ob vsakem takem slučaju neomejeno pravico, da ta obrok k večjemu še za en sam mesec moreta podaljšati. Gosp. Kete nasvetuje, da se o knjižnicah napravijo novi zapisniki, katerih potem vsako šolsko voditeljstvo po en iztis kot šolski inventar vzprejme. Nasvèt bil je soglasno vzprejet.

G. g. Mercina in Kavčič sta račune obeh okrajnih učiteljskih knjižnic pregledala. Potem se odbora za knjižnico zopet stara volita.

Osma točka dnevnega reda učiteljske skupščine je bila volitev stalnega odbora. V stalnem odboru ostanejo g. g.: M. Zarnik, M. Arko in P. Kavčič; a mesto g. Požarja, nadučitelja Knežškega, kateri menda tukajšnji okraj zapustil, izvoljen je bil v ta odbor soglasno g. Gustav Grosman, učitelj pri sv. Ivanu (Matenja vas).

Mej tem nastopi vrli g. Gustav Pirc, deželni popotni učitelj kmetijstva, kateri se zahvali g. predsedniku za pozdrav ter nadaljuje svoj izvrstni govor o šolskih vrtih in sploh o kmetijskem poučevanju na ljudskih šolah. Šolski vrti naj služijo edino in le v svrhu, v katero so odločeni. Pred vsem naj bodo pa ti v prihodnje kot dejanski in vzgledni učni pripomočki za sadjerejo. Mali prostor ne zadostuje za razne kmetijske poskušnje, kakor tudi ne za tó, da bi učitelj od taistih le sam sebi koristil. Obstoječa »osnova« kmetijskemu poučevanju na ljudskih šolah je preobširna, preučena in torej tudi ne primerna, ker se zavoljo premalega časa nikakor prav koristno ne more izvrševati. Kar ljudska šola v prospeh in napredek kmetijstva koristnega storiti more, bil bi pouk v dejanski sadjereji, kateri bi se moral na šolskih vrtih dejansko vaditi, o pravilnem ravnanji z domačim (živalskim) gnojem, napravi komposta, koristni uporabi živinske krme, snagi živine in njenega stanovanja, hlevov, ter še nekatere druge za vsakdanje življenje potrebne reči, kakoršne se še dan danes mej domačimi kmetovalci še več ali manj pogrešajo.